

har foreslaaet Knuden løst, det brændende Spørgsmaal nemlig, hvorvidt det skal være en Regeringskommission eller en parlamentarisk Kommission. Spør meget man end spørmer for parlamentariske Kommissioner, maa man dog erkende, at en saadan meget let vil komme til at savne den Sagkundskab, som en saadan Sag vilde kunne fordrø. Naar nu altsaa den ærede Indenrigsminister har fundet en Udvei, hvorved paa den ene Side Rigsdagen kan komme til at gjøre sin berettigede Indflydelse gjældende under Sagens Forbehandling og tillige tilstrækkelig Sagkundskab kan blive repræsenteret, saa tror jeg at det er en overmaade heldig Løsning. — Det glædede mig i Gaar fra den ærede Krigsminister at høre, at der er Udsigt til, at Soldaternes Lønning, som utvivlsomt for Diebliffet er lavere end, at et Menneſke kan leve deraf, bliver forhøjet. Jeg for mit Vedkommende vilde finde en Forhøielse af mindst 4 St. pr. Dag at være særdeles vel motiveret. Men, som sagt, der er jo Udsigt til, at der ogsaa i den Henseende kan opnaas den ønskelige Overenskomst mellem Regeringen og Thinget, ikke alene Thingets Flertal, men det hele Thing.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Rige over for disse Udtalelser af det sidste ærede Medlem (D. Hansen) med Hensyn til den tilsyneladende Uoverensstemmelse i Motiveringen af mit Forslag om Dækningen af en Deel af Universitetets Understud, idet jeg i mit Forslag gaar ud fra, at det skulde dækkes af Statskassen, men ender med, at det skal dækkes af Kommunitetet, tør det maasse være mig tilladt, uagtet min Kollega Finantsministeren ikke er til Stede, at oplyse, at Aarsagen til, at Forslaget ikke er stillet saaledes, at det nævnte Understud skulde dækkes af Statskassen, ligger i en Uoverensstemmelse mellem min høitærede Kollega og mig, idet jeg nemlig havde foreslaaet ham, i Henshold til tidligere her i Rigsdagen faldne Udtalelser, at lade dette Understud dækkes af Statskassen. Da min høitærede Kollega imidlertid nærede Tvivl om, hvorvidt der var nogen Sandsynlighed for, at det kunde sættes igjennem, blev jeg derfor nødsaget til at ende min Motivering som skeet er. Men hvis de Herrer ville erindre de Udtalelser, jeg havde den Ære at gjøre lige over for det høie Thing, da denne Sag første Gang var under Omtale, saa vilde de mindes, at jeg tillod mig at antyde, at jeg for mit Vedkommende vilde være tilfreds med, hvorfra Pengene kom, naar kun Universitetets Understud kunde blive dækket. Derved gav jeg allerede en svag Hentydning til det, som jeg tror nu at burde aabent fremsætte for det høie Thing, for at der ikke længere skal sees nogen som helst Besynderlighed i min Motivering.

J. A. Hansen: Jeg vil blot tillade mig at spørge den høitærede Formand, om det kan være

passende og tilladeligt her i Thinget at betegne en af Thinget vedtagen og til Hans Majestæt Kongen indgivne Adresse som „famsø“.

Formanden: Det Udtryk, som blev brugt af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Det. Hansen), fandt jeg den Gang, jeg hørte det, ikke just at være ganske vel valgt, men da Ordet ikke med Nødvendighed indeholder nogen nedsettende Dom over den Beslutning, der er taget af Thinget, fandt jeg det heller ikke nødvendigt at gjøre nogen Bemærkning derved.

Det. Hansen: Maa jeg gjøre den Bemærkning, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), jo ved forskellige Lejligheder har gjort sig til af, at han ikke ynder fremmede Ord og ikke forstaar dem. Det maa skylbes en saadan Mangel paa Forstaaelse, naar han i Ordet „famsø“ kan finde noget i mindste Maade Nedsættende.

J. A. Hansen: Jeg vil kun bemærke, at det aldrig vilde falde mig ind at betegne en Handling af det Thing, hvorefter jeg er Medlem, som „famsø“.

Dinesen: Det er i Anledning af, at det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) forrige Gang, han havde Ordet, gjorde en Forskjel derpaa, at Loven om Apanager for Prinds Frederik var given, inden han blev Kronprinds, at jeg skal oplyse, at ved den Forhandling, der fandt Sted om et lignende Spørgsmaal i 1863, efterat Prinds Frederik var bleven Kronprinds, mellem Oberst Eicherning paa den ene Side og Finantsministeren paa den anden, forudsatte de begge den samme Stilling for Kronprindsen, efterat han er bleven Kronprinds, som forinden han blev det.

Indenrigsministeren: Det gjør mig meget ondt at skulle forlange Diskussionen, men jeg tror at maatte give ærede Medlemmer Ret, naar de have yttret, at jeg ved at give Svar her under Finantslovens første Behandling mulig kunde gjøre særlige Forespørgsler uundvendige, som ellers vilde lægge et større Beslag paa Thingets Tid. Jeg maa da henvende mig til det ærede Medlem for Beile Amts 6te Valgkreds (Buch) og udtale, at han har fuldstændig Ret i sin Forudsætning, at de Banskelligheder, der fra Administrationens Side stilles med Hensyn til Indførsel af Kreaturer fra Slesvig, alene have Hensyn til at bevare de danske Kreaturer det gode Marked i England. Det er de engelske Autoriteter, der have stillet Banskelligheder for Indførselsen af dansk Kvæg, hvis der blev bevaret en ubindret Afgang til Danmark fra Slesvig og Lydsland. Det er altsaa alene af Hensyn til de danske Kreaturoppdrætttere og de